

DANMARK
RR

55454325

89'
1

RHODESIAN

RIDGEBACK

KLUB

EN

GENERALFORSAMLING 30. APRIL !!

BESTYRELSE

FORMAND: Ole Hempel
Hedebygade 12 st.tv.
1754 København V
(ol) 23 05 01

NÆSTFORMAND: Laila Haukedal
Niverød Kongevej 5A
2990 Nivå
dag: (ol) 64 44 31
aften: (o2) 24 48 54

SEKRETÆR: Ole Matthiesen
Hundstrupvej 78
5771 Stenstrup
(o9) 26 32 08

KASSERER: Lone Fritzboeger
Stratfordvej 13
2300 København S
(ol) 59 17 70

REDAKTØR: Jørgen Lorenzen
Vagthøjvej 17, Bjergby
9800 Hjørring
(o8) 97 11 26

1. SUPPLEANT:
Frands Toudal Kristiansen
Parcelvej 6
4470 Svebølle
(o3) 49 44 50

Breben Sørensen
Melholtvej 1, Skole

2 9340 Aaa

(98) 08-851144

HVALPEANVISER

Irene Jespersen
Ringstedvej 62 box 82
4000 Roskilde
(o2) 35 06 79

KONTINGENT

Enkelt: 175,- kr.
Familie: 225,- kr.
Opdrættere kan indmelde
hvalpekøbere for 50,- kr.

ANNONCER

Helside: 150,- kr.
Halvside: 85,- kr.
Kvartside: 50,- kr.
Ved tegning af annoncer for
2 år gives rabat: 8 annoncer
for 7 annoncer pris.
Kredit: løbende md. + 30 dage.

KLUBBENS GIRO

7 36 04 44
Stratfordvej 13
2300 København S

*husk:
generalforsamling
i Herning 30.4.
deadline til
næste ut.: 15.5*

marts 89

"Det er egentlig urimeligt," mumler redaktionshunden. Nok nærmest for sig selv. Men en redaktør er nødt til at have slået ørerne ud hele tiden. "At hvad?", spørger han derfor automatisk. "Nåh," svarer redaktionshunden, "det er såmænd ikke noget særligt. Det er bare det, at..." - "Ja?" fortsætter redaktøren professionelt opmuntrende. Han er jo lærer ved siden af. Og redaktionshunden véd også allerede, at den ikke slipper. Den ser op fra de manuskripter til martsnummeret, som den har taget fra til gennemsyn. "Jo, altså, at I altid skuer os på hårene, som I selv siger," begynder den. "Nå, er det ridgen, du tænker på?" spørger redaktøren. "Nej," siger hunden tålmodigt. Dens egen er ganske let off-set, og dét har den hørt for så tit. "Nej, men det er denneher karaktertest. Altså, jeg mener, man kan jo godt være anderledes, end man er, ikke?" - "Kan man?" spørger redaktøren. Det er dansk-lærer, han er. "Ja, for hvis jeg nu fx ikke lige gider lege mere, så er jeg 'uvillig til at lege'. Og det lyder lissom værre end det er, synes jeg." Redaktøren nikker bekræftende. Det kan være både det ene og det andet, han bekræfter. "Og hvis jeg 'vil forlade pladsen', så er jeg en dårlig forsvarshund." - Tja, det kan vel næppe bestrides," konkluderer redaktøren, men noget tøvende, som om han næsten egentlig havde mest lyst til at bestride. "Jo, men hvis det nu bare er, fordi jeg synes, du er stor nok til at passe på dig selv," forklarer den ligeså ivrigt, som redaktøren er tøvende. "Du er da ikke bange for spøgelse, - de er kun af pap. Og så behøver jeg jo ikke at være der!" Redaktøren er let at smigre. "Du er god nok!" siger han.

Redaktionshunden ser eftertænksomt på ham. Længe. Så lader den pludselig til at fatte en beslutning. "Hvad ville du forresten gøre, hvis jeg virkelig forlod pladsen?" spørger den. Redaktøren kan en sjælden gang have held til at svare rigtigt. "Jeg ville da gå med dig!" - "Så kom!" siger redaktionshunden, "så går vi."

red.

KENNEL
Kjåsamen
 RHODESIAN RIDGEBACK
 M. Børjesen Jyske
 TH. 03 41 68 62

gunther von künsberg: RIDGEBACKEN: EN JAGTHUND FOR VORE REVIERER?

Ridgebacken er jo en gammel jagthund. Men de europæiske erfaringer med den i dén egenskab er endnu ret begrænsede; i Danmark foreligger de vel knap nok. Et enligtstående dansk eksempel på en ridgeback som jagthund, Kimba fra Glasborg på Djursland, har dog været omtalt i vores blad (87/4). - Gunther v. Künsbergs artikel stammer fra det ansete tyske jagthundblad, Wild und Hund, 87/8. Men artiklen kan bestemt læses med glæde, udbytte og antagelig tilslutning af enhver ridgeback-ejer. Med sine fint nuancerede, veldokumenterede iagttagelser af ridgeback-adfærd er den også et værdifuldt oplæg til den debat, som DKK jo indirekte inviterer os til gennem sit tilbud om racespecifikke karaktertests (se senere i bladet).

..Spørgsmålet, om ridgebacken også egner sig til jagt på vore breddegrader, vil jeg på forhånd besvare med et klart "ja". Jeg kan naturligvis ikke udelukke, at min nu 5-årige erfaring i samarbejdet med denne eksotiske hund, kaster et subjektivt slør ind over mit forsøg på at være objektiv. Udtrykket "samarbejde" har jeg valgt helt bevidst. Man opnår ikke meget hos ridgebacken med pisk og gulerod. Hvis man opdrager hunden på klassisk vis ved at bygge på afskrækkelsesmomentet, går man uvægerligt galt i byen. Ridgebacken er næsten minoseagtigt følsom; folk, der ikke kender racen, kunne være tilbøjelige til at tale om "førerblødhed". Ridgebacken er decideret sent moden, og faserne i dens udvikling er ikke sammenfaldende med vore europæiske racers. Under sin udvikling, især i ca. etårs alderen, lægger ridgebacken en adfærd for dagen, som ukyndige muligvis kan finde på at diagnosticere som karaktersvagheid.

TRUMFKORIET: KONTAKT MED FØREREN

Trods sit imponerende udseende, sin anseelige størrelse og tyngde vil en ridgeback blive komplet ødelagt af en ufølsom tvangsafretning. Forsøger man at tvinge den, stiller hunden sig fuldstændigt uforstående an og reagerer ved at nægte at udføre noget som helst. Dette betyder ikke, at en skarp kommando ikke undertiden er på sin plads, men kun, når hunden, drevet af sit stærkt udprægede jagtinstinkt, må kaldes hjem. Derimod er konsekvens i opdragelsen bydende nødvendig. Det kan lyde mærkeligt at sige om et dyr, men man har det indtryk, at hunden vil behandles "retfærdigt". Denne form for opdragelse stiller særlige krav til opdrageren. Ridgebacken egner sig ikke til kommerciel afretning. Dette gælder især, fordi enhver skematisk fremgangsmåde kommer til kort overfor den: i sin ubetingede førerhængivenhed viser den kun arbejdsvilje og arbejdsglæde overfor "sin" menneskelige førerhund.

Men dette betyder også, at man ikke kan låne hunden ud til sin jagtkammerat, når han har behov for ekstra hjælp på sporet. Her vil ridgebacken enten nægte at foretage sig noget eller drive jagt "for egen regning". Og det kan heller ikke hindres, at den for det meste, når fremmede giver den ordrer, kvitterer med en dyb knurren. Man må være specielt forsigtig, når man dresserer den til at gå i sporsele. Da ridgebacken har en stærk vilje til byttefangst, må man her undgå enhver tvang og skarpe kommandoer. Hunden er så førerbundet, at den, når den følger sit naturlige instinkt, af sig selv vil vise sin flokfører hen til byttet. Dette instinkt, der efter min mening er gået tabt i ridgebackens europæiske artsfæller, som har været domesticerede i århundreder, forårsager en usædvanlig adfærd i søget, især når hunden er i sporsele. Ridgebacken vil finde og bliver fuldstændig forbløffet, ja endda skræmt, hvis dens "førerhund" stiller spørgsmålstejn herved, idet han udøver tvang eller dirigerer dens arbejde og på den måde forstyrrer dens instinkt-adfærd.

En enkelt oplevelse kan tydeliggøre dette. Jeg har aldrig lært min hund at rejse byttet. Men da jeg en aften efter mørkets frembrud anskød en grævling, der ikke forblev på skudhold, men sammen med to andre grævlinge, som ikke var ramt, løb ind i en nærliggende tykning, stod jeg overfor spørgsmålet, om jeg skulle søge med det samme eller vente til næste dag. Jeg besluttede mig for at søge med det samme, da der var en grav i nærheden. Men da jeg ikke fandt nogen anskudt grævling, og kun nogenlunde

kunne angive stedet i sukkerroe-marken, koblede jeg hunden af og sendte den ud med kommandoen: "Søg apporten!"

Det varede ikke længe, før hunden gjorde det, som man undertiden, og ofte uberettiget, kalder "sjuske" (:gik af sporet). Den optog et spor, afbrød det, løb i en stor bue og genoptog så sit gamle spor i retning af tykningen. Det varede måske en cigarstid, før hunden igen dukkede op fra en helt anden retning og ved mit kropssprog lod mig forstå, at den havde fundet noget: jeg skulle følge efter den.

Jeg lod hunden løbe frit. Den sikrede sig omhyggeligt, at jeg nu også var i stand til at følge med den. Omkring 100 m ude lå den døde grævling. Ridgebacken havde ved den måde, den søgte på, vist, at den arbejder ud fra sit instinkt og ikke skematisk. Den skematiske dressur ville have krævet, at man greb ind, da den forlod sporet. Men ridgebacken ville være helt sikker, overbeviste sig endnu en gang om rigtigheden af sin første "antagelse" og genoptog så først sporet. Racens usædvanligt stærke førerbundethed bevirker, at ridgebacken gør alt for at løse opgaven sammen med sin herre. Af herren forventer ridgebacken iøvrigt det samme: en fælles strategi.

Jeg vil gerne tilføje, at dette var første gang, hunden gik på spor efter grævling. Jeg tvang den med god grund heller ikke til at apportere grævlingen (selv om det ville have været en let sag for den), fordi jeg ikke ville spolere dens glæde ved sporarbejdet. Det foran sagte begrundes også, hvorfor jeg før talte om "samarbejde".

EN SJETTE SANS FOR FARE

Ridgebacken udmærker sig ved nervethed, ro og en høj tolerance-tærskel. I annoncer kan man sommetider læse, at den ene eller den anden hund udmærker sig ved "rabi-at skarphe". Det er ikke tilfældet med ridgebacken. Ridgebackens naturlige skarphe kan betegnes som "udpræget, men behersket". Dette gælder især for dens naturlige bevogtningsinstinkt. Den angriber ikke alle og enhver, der kommer dens herre for nær. På grund af sin store følsomhed og sin "sjette sans for fare" reagerer den kun, som der er grund til. At dens bolig og dens bil er tabu for fremmede, byder sig selv. Jeg tager også af og til min hund med hen på kontoret. Når jeg selv er til stede, må vildfremmede gerne betrede mit kontor. Men så snart jeg har forladt rummet, er det også tabu, selv for medarbejdere. Når vi går tur om aftenen på steder,

hvor der er mange mennesker, lægger den godtnok mærke til de fremmede, men behandler dem iøvrigt med en til arrogance grænsende ligegyldighed. Men ude i jagtterrænet er den anspændt opmærksom på enhver fremmed og hele tiden parat til at gribe ind. Betegnende er dens adfærd, mens vi arbejder i revieret. Hunden, som aldrig er i line, opsøger regelmæssigt en plads, hvorfra den så vidt muligt kan overskue hele situationen. Den vil ikke tillade, at nogen nærmer sig bøssen, der er lagt til side, eller forstyrrer arbejdet på anden vis.

I hjemmet forholder ridgebacken sig udpræget roligt. Overfor gæster reagerer den tilbageholdende, men ikke fjendtligt. Gæsterne kan bevæge sig frit omkring. Her er der ingen fare. Men dette gælder ganske vist kun, så længe vi selv er til stede. Vi turde helt afgjort aldrig lade hunden blive alene

tilbage med gæster.

Frømhæves må den udprægede, men stadigvæk beherskede "vildt-skarphed". Jeg anvender dette udtryk, fordi også ridgebacken meget hurtigt kan lære, hvad der hører til kategorien "jagtbart vildt" på den ene side, og hvad der hører til "husdyr" på den anden. Det gik godtnok galt engang med et får. Men til syvende og sidst var jeg selv skyld i uheldet, fordi jeg havde for-
sømt at gøre det klart for hunden, som indtil da endnu aldrig havde set et får, at fåret nu engang falder ind under kategorien husdyr.

Så længe ridgebacken ikke føres i line på et blodspor, er den måske ikke ligefrem ligeglad med råvildt, men dens racetypiske adfærd er behersket. Selvfølgelig ville den forfølge et flygtende råvildt, som under en hareklapjagt kom ud af tykningen, men i så fald skal den bare have besked om at standse. Så længe råvildtet bevæger sig roligt og ikke kommer under hundens sikkerhedsgrænse på 7-8 meter, bliver den roligt liggende, uden line, på posten. Bliver afstanden mindre, advarer den med en knurren. Sådan er typisk ridgeback-adfærd, ingen tvivl om det.

Dens adfærd under arbejdet er helt anderledes. I januar i år skulle hunden finde et 16 timer gammelt schweiss-spor, der i nattens løb var blevet dækket af ca 5 cm sne, hvortil kom, at anskudsmarkeringen var forsvundet i en snedrive. Kun flugtreningen var bekendt. Hunden måtte altså selv tage foden op. Jeg satte hunden på sporet i en ret vinkel til den retning, det formentlig løb i. Da den fik fært, drejede den straks af i retning mod sko-

ven og fulgte sporet med den racetypiske ro, der kan bringe føreren til fortvivlelsens rand. Den gennemarbejdede sporet grundigt på en strækning af ca 150 m. Eftersøgningen endte ikke med, at hunden bare væltede det udmattede rålam omkuld, men den greb det ved halsen og fuldførte på den måde sit arbejde.

ADFÆRD OVERFOR ROVWILDT

Mens ridgebacken reagerer på andre hunde med interesse, men ikke fjendtligt, og næsten aldrig er den, der begynder et slagsmål, forfølger den på åben mark enhver ræv, der er kommet udenfor skudhold. Efter senest en cigarets tid kommer den travende med ræven i flaben. At berette om dens lidet skånsomme omgang med rovvildt forekommer mig overflødig i betragtning af den kendsgerning, at det var dens oprindelige opgave at jage store rovkatte i den afrikanske bush.

Efter at ridgebacken også har begrebet, at heste og køer ikke hører til det jagtbare vildt, er den fuldstændig kold overfor dem.

Jeg kunne tilsidst have lyst til at fortælle om endnu en hændelse, der skal vise, at ridgebacken også i, hvad der må anses for ekstreme situationer, reagerer be-sindigt og behersket. På en spadseretur i terrænet (jeg havde ikke bøssen med), opdagede hunden på lang afstand en kat i stubmarken og stak af fra mig. Ridgebacken er på korte distancer meget hurtig. Jeg har engang kørt ved siden af den i firehjulstrækkeren henover stubmarken og målt dens fart til næsten 50 km/t. Til min store forbavselse standsede hunden lige foran katten, logrede, og kat og hund kom i skøn samdrægtighed hen

imod mig, så jeg, da de var kommet tæt nok på, kunne konstatere, at katten havde forvandlet sig til en hund på størrelse med en lille pekingeser. Jeg tror, at en stor hund med overdreven, ubehersket skarphed her kunne have forvoldt en ulykke.

VAGTHUND MED "FORSTAND"

Ridgebacken er en suveræn, al-sidig hund. Det kan man alene se deraf, at man i ridgeback-klubben (: den tyske! JL) diskuterer, om den helst skal opdrages som jagt- eller som vagthund. Jeg anser det for overordentlig farligt at dressere denne uhyre hurtige, kompromisløse kæmper til at "gå på manden". Når man opdrager en hund, må man udnytte

dens naturlige instinkter, især bevogtningsinstinktet og bytte-driften.

Ridgebacken har et stærkt, naturligt bevogtningsinstinkt og en ligeså udpræget, naturlig byttedrift. Bevogtningsinstinktet tilsiger den at forsvare enhver fra "flokken", hvis det skulle komme så vidt. Men den er dog altfor skarpsindig til ikke at kunne indse, at det, der foregår på træningspladsen, er teater, og at det her ikke "kommer så vidt". Men det betyder også, at man kan afrette en ridgeback til at opfatte mennesker, og dermed også børn, som bytte.

Jeg tør slet ikke tænke på, og det skulle vel heller ikke være nødvendigt at udvikle nærmere,

KENNEL TORHUSE T

RHODESIAN RIDGEBACK

L&J Lorenzen · Bjergby v. Hjørring · 08 971126

hvad dette kan føre til. Hermed frakender jeg ikke ridgebacken vagthundeegenskaber. Tværtimod, jeg anser ridgebacken for en fuldstændig naturlig vagthund, som man slet ikke behøver at oplære til det.

Derimod kan man trygt og med fordel bygge videre på ridgebackens naturlige anlæg til jagtformål. Hvadenten det drejer sig om at rejse fasanen i majsmarken, at apportere anden i vandet eller udføre andre arbejder før og efter skuddet: ridgebackens byttefangst-instinkt vil altid være udslaggivende for dens arbejde. Denne følsomme hund er fuldt og helt i stand til at inddrage sin flokførers udvidede muligheder, takket være bøssen, i sine erfaringsbetingede "overvejelser". Det kan jeg også give et eksempel på.

Jeg havde ikke lejlighed til at afrette min hund ordentligt til arbejdet før skuddet, på grund af den ringe bestand af småvildt i "dens" revier. Men da vi sidste efterår (hunden var da fireethalvt år) var inviteret på en klapjagt på fasaner og harer i et meget velbesat småvildtterræn, forstod den efter relativ kort tid, hvor langt den skulle være fra bøssen for at kunne jage på en fornuftig måde.

Hunden kunne også meget vel skelne mellem anskudt vildt, der kunne tages, og uskadt vildt, som den ikke kunne få fat i. Den apporterede en hare så forsigtigt, at haren pludselig kom til live igen, da jeg havde lagt den ved siden af mig og koblet hunden, sådan at jeg for anden gang måtte tage linen af hunden, for at den kunne bringe haren. Også denne gang bragte den byttet fuldkommen uskadt tilbage, bortset fra skudsåret.

Jeg har aldrig lært den, at den skal behandle haren forsigtigt, men give raven en anderledes behandling. Det gør ridgebacken af sig selv, ud fra sit naturlige instinkt. Iøvrigt vil en ridgeback på klapjagt ikke tillade, at nogen anden end dens herre tager haren fra den, selvom det indebærer, at han må løbe tværs gennem hele klapperkæden.

Ridgebacken har behov for familier tilknytning, hvis den ikke skal gå til grunde socialt. Som hundegårdshund er den fuldstændig uegnet. En ridgeback, der tilbringer det meste af sit liv i hundegården, og kun lejlighedsvis hentes ud for at gå på spor eller hvad det nu kan dreje sig om, vil formentlig ikke kunne præstere noget blot nogenlunde fornuftigt. Den er alt for meget flokdyr til, at den kan klare en eremittilværelse i hundegården.

Jeg har iøvrigt ingen betænkeligheder ved at overlade denne store og stærke hund i, som det hedder, svage kvindehænder. Min ridgeback bestod jagtprøven under min kones venlige kommando, fordi jeg åbenbart i begyndelsen manglede den følsomhed, som denne race kræver. I omgangen med ridgebacken behøver man nemlig hverken kraftudfoldelse eller magtanvendelse, men udelukkende en finfølelse for racen for at ridgebacken bliver til en konsekvent, pålidelig jagtbrugshund, også på vore terræner.

ann mertz:

SÅDAN KAN EN RIDGEBACK OGSÅ VÆRE!

Som familie med nyindrettet hus på landet, barn på et halvt år og to rideheste, som bruges til springkonkurrencer, manglede kun en hund for at fuldende billedet.

Hvilken race kunne opfylde krav som: børnevenlig, vagthund, legekammerat, følgesvend på ride-ture og løbetræning, intelligent, lærvillig, elegant, atletisk, kortpelset, ingen strejfernatur, rimelig i størrelse og robust. Samtidig er familien hjemmefra i 8 timer på hverdagene, men da ejendommen tidligere rummede en hundepension, er der en stor indendørsbox med svingdør ud til en stor løbegård. En selvstændig psyke var derfor også et nødvendigt krav.

Efter masser af studier i litteraturen og brug af egne barndoms-minder og venners dårlige erfaringer blev, v.hj.af udelukkelsesmetoden kun ridgebacken tilbage. Erfaringer med denne race lå for det ene familiemedlem 25 år tilbage og var baseret på en fjern slægtning medbragte ridgeback fra Sydafrika, efter et par års ophold dernede. Erindringen var dog, at omtalte hund besad de krævede egenskaber.

Et besøg på Kennel Torhuset blev arrangeret, og det overbeviste alle 100% om, at det var den rigtige type til at opfylde krav og ønsker som specificeret. Nu har hunde det ikke som mennesker med hensyn til lysten til at formere sig, så der var 6 måneders ventetid, før hanhunden Teis kunne komme til sit nye hjem ved Ålborg i februar 1987. Babyen var i mellemtiden blevet

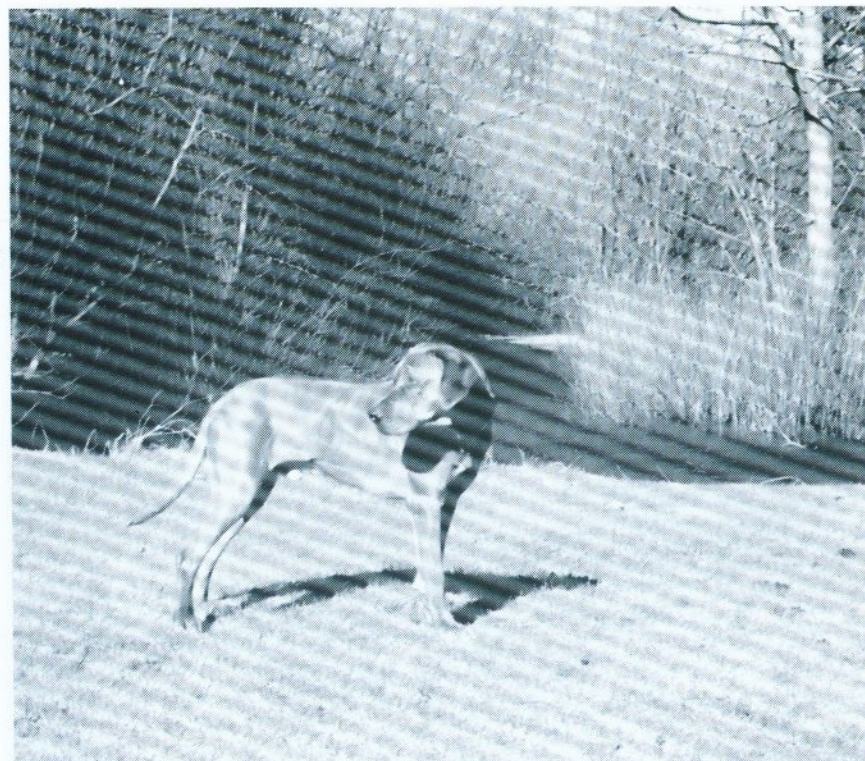
ét år gammel, så samværet mellem hvalp og barn måtte naturligvis nøje overvåges og kontrolleres. Helt naturligt kunne hvalpen føle, at særlige hensyn var nødvendige overfor små mennesker. Mælketænderne er aldrig blevet sat i børn, men sommetider i voksne. Børne- og hundelegetøj er aldrig af nogen af parterne blevet forvekslet. Toilet-papir, paprør og hvad små børn ellers kan nå, er i fællesskab blevet nøje undersøgt. En eventuel knuser fra barnet har aldrig givet anden reaktion end et slik tilbage. Nu, halvandet år efter, er de stadig de allerbedste venner. Selv i den største kådhed er det muligt at flintre og springe omkring familiens medlemmer uden at røre nogen.

I takt med, at alder, størrelse og kræfter er kommet, blev turene som følgesvend til en bereden ekvipage længere og hurtigere. En forståelse mellem hund og hest om det spændende ved indbyrdes væddeløb på stub- og græsmarker gør, at alle tre involverede individer kan rase ud i fælles livsglæde. En nydelse at kunne iagttage sin ridgeback strække ud over lange distancer fra tæt hold, dog er hesten hurtigst i længden. Efter en times motion i vekslende tempo sammen med hesten er en ridgeback dejligt afslappet resten af dagen. Som følgesvend på løbeturene giver 7-8 km ingen træthed hos hunden; men turen er bedst, når man er to om at nyde omgivelserne.

Sidste væsentlige krav var ly-

dighed. Efter hjemmedressur i et års tid blev det tid at komme rigtigt i skole. Det viste sig at være sjovt og spændende at lære, og samtidig blev der mulighed for at vise en helt ny side af personligheden. Kunsten at være opmærksom og lydig ved lineføring og ikke distraheres af gøende schäferhunde. Når eleverne slippes løs to og to, og partneren er aggressiv, er

det bare at vise sine kræfter og tage godt fat i ka'len - o-vermanden er ikke fundet endnu. Er partneren derimod flink og glad, tager det kun 5 sekunder at starte en leg. Læren af denne historie er, at udover at være show- og dressurhund, kan ridgebacken opfylde kravene til en småbørnsfamilie med et stort behov for at dyrke motion og naturen i samvær med dyr.

anonym (af sikkerhedsgrunde -?!):

KAN MAN VÆRE F O R FANATISK?

En professionel handler talte for nylig om en bekendt, som havde haft stor succes med at opdrætte hunde af en ensartet, høj kvalitet, "og det bedste ved hende," sagde han, "det er, at hun stadigvæk er gift, børnene er sunde og raske, og huset er gjort pænt i stand." Noget underligt noget at fremhæve? - Eller, det er det måske ikke alligevel?

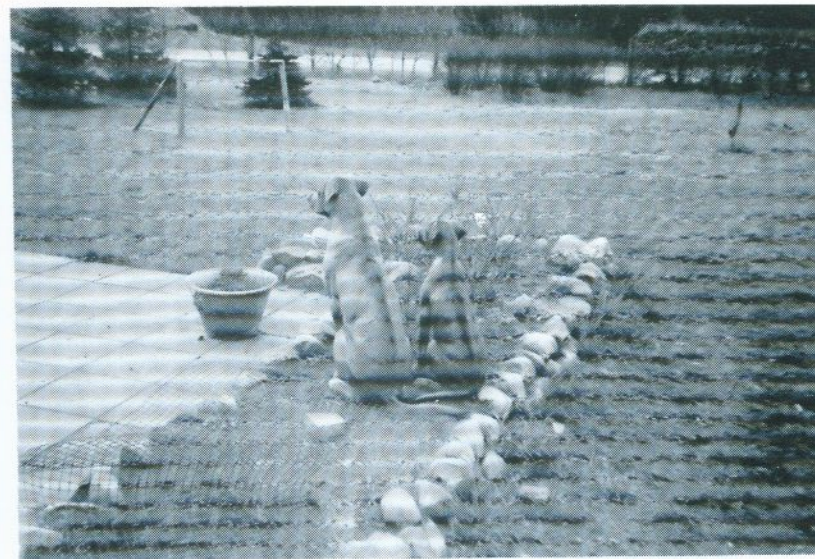
Der er nogle hundemennesker, som er så "bidt" af hunde, at de lukker alt andet ude. De slæber deres hunde og deres hundeproblemer med sig, hvor de går og står og ender gerne med at spole både sig selv og hundene. Nogle af de mest tilfredse og muntre top-opdrættere og -ud-

stillere er alsidige og harmoniske folk. De interesserer sig for en masse ting, og hundesporten har fundet sin passende, afgrænsede plads i deres tilværelse. Og det trives de godt med.

En udstiller, hvis altopslugende interesse er hunde, og hvis venner allesammen er 100% hundefolk, bliver naturligvis indviklet i al den ubehagelige sladder, der ledsager enhver konkurrencesport. Fordi de ikke har andre interesser, er et nederlag i ringen dødelig alvor for dem. Derfor gælder det om at bortforklare fiaskoen, og enten var dommeren usaglig, og det hele var afgjort på forhånd, eller også var alle de andre hunde trimmet op, så

- what a wonderful world !

og den går længere end til hegn !

man ikke kunne se deres grove fejl, - bare for at retfærdiggøre nederlaget. Hvis nu de pågældende ikke havde sat alt på ét bræt, - men havde vundet en badmintonkamp i hallen dagen før, eller set junior score for lilleputterne, eller bare havde haft held med en potteplante eller glædet en gammel bekendt med at besøge ham på sygehuset, - så kunne det være, de kunne se udstillingen i et fornuftigt lys og indrømme, at den tæve, der slog dem, havde et mere velskåret hoved!

Det er endnu mere vigtigt for opdrætteren at have andre strenger på buen og andre ting at tænke på. Mennesker, der tilbringer 24 timer i døgn og 7 dage om ugen blandt deres hunde, er mere udsatte for at blive smittet med den frygtede "kennelblindhed" end folk, der også er optaget af andre ting. Fordi deres hunde må dele rampepelyset med geranier, børn,

badminton og bekendte, er det lettere for dem at se objektivt på en hvalp og finde ud af, at selvom den er alletiders charmetrold, så er det ikke sikkert, det er en kommende INDIKCH.

Og så er det bestemt også værd at tage med i betragtning, at folk, som har et afslappet forhold til deres hunde, er bedre ambassadører for hundesporten end dem, der har hund på hjernen. De kan tale fornuftigt om andet end hunde og interesserer sig både for skolenævnet og den nye teaterlov. Deres hundesnak gemmer de til den friaften, hvor de er sammen med andre hundefolk. Så er der slet ikke tid til sladrehistorier, men behov for en seriøs og berigende samtale om hunde...

(American Kennel Gazette, aug. 1959)

GENERALFORSAMLINGEN 1989

Den ordinære generalforsamling afholdes

søndag 30. april 1989 kl 13.00

i

Herninghallerne, Mødelokale 4, Central-
bygningen v/hovedindgangen

NB: Både stedet og datoen er ændret i forhold til den oprindelige indkaldelse i det løbsblad, medlemmerne fik tilsendt i december. Det skyldes DKK's udstillingsplanlægning, som RRK's bestyrelse ingen indflydelse har på, - hvad der selvfølgelig ikke skal afholde os fra stærkt at beklage denne uregelmæssighed.

Dagsorden iflg. lovene.

Kandidatforslag kan meddeles til et medlem af bestyrelsen, men man kan stille op på selve generalforsamlingen.

Efter tur afgår: Lone Fritzbojer, Laila Haukedal, Jørgen Lorenzen og Frands Toudal Kristiansen. De tre sidstnævnte ønsker ikke genvalg.

Sidste frist iflg. lovene for indsendelse af forslag til generalforsamlingen er 19/3 1989, idet sådanne skal være bestyrelsen i hænde senest 6 uger før gen.fors.

I betragtning af bladets sene fremkomst har vi dog i bestyrelsen ment at kunne dispensere fra denne bestemmelse og acceptere forslag, der fremsendes inden 1/4.

Vel mødt!

"Sunde og stærke hvalpe er gladere hvalpe..."

Vibeke Vamberg Andersen, Kennel Vibe: Opdrætter af langhårede dværggråhunde og Whippets. Henset flere danske og internationale champions og verdensrekorder. Bl.a. verdensstuden blandt langhårede dværggråhunde i Wien 1986, Vibe's Brandy.

Som opdrætter lægger jeg stor vægt på at mine hvalpe får en god og sund start på livet. Derfor

giver jeg alle mine kuld Pedigree PAL til hvalpe.

Med Pedigree PAL til hvalpe er jeg sikker på at mine hvalpe dagligt får alle de livsvigtige næringsstoffer de

har brug for. Og således får den rigtige start på et langt, sundt og fornøjeligt hundeliv.

Indtil hvalpene er 7 uger gamle fodrer jeg Pedigree PAL til hvalpe som supplerende kost. Derefter fodrer jeg Pedigree PAL til hvalpe, blandet med Pedigree PAL Mixer. Mixeren fra Pedigree PAL er rig på vitaminer, mineraler og kulhydrater, og den ideelle mixer til Pedigree PAL.

Jeg giver altid mine kunder Pedigree PAL's Hvalpe-pakke med, så også de er sikre på en rigtig ernæring til deres ny familiemedlem.

Derfor er Pedigree PAL og Pedigree PAL Mixer den helt rigtige ernæring til din hund.

The Whigham Centre for the Nutrition Laboratory and related products

Pedigree PAL

Anbefalet af førende opdrættere.

KUPON: ☐ Ja, send mig en brochure om Pedigree PAL.
☐ Ja, jeg vil gerne kontaktes af Master Foods opdrætterservice.

Navn _____ Adresse _____
 Postnr. _____ By _____
 Sendes til:
 Master Foods a.s.
 Ringvej 4B, 2605 Brøndby
 Opdrætterservice

KLUBBENS LOVE

1. Januar 1987

Love

RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN

§1

Klubbens navn er: Rhodesian Ridgeback Klubben. Dens hjemsted og værneting er, den til enhver tid siddende formands.

§2

Klubbens formål er, i samarbejde med DKK og i overensstemmelse med dennes formål og internationale forpligtelser, at fremme avl og anvendelse af Rhodesian Ridgeback samt udbrede kendskabet hertil blandt medlemmerne og offentligheden.

§3

Klubben er DKK's sagkundskab vedrørende avlsarbejdet for Rhodesian Ridgeback. Generalforsamlingen er berettiget til at fastsætte specielle regler for klubbens avlsarbejde, samt at indføre avlsforbud og restriktioner, såfremt arvemæssige begrundelser herfor foreligger og efter godkendelse af DKK's sundhedsudvalg.

DKK er berettiget til at udstøde avlsforbud, men kun hvis dette er berettiget af letale faktorer.

§4

Som medlem kan optages enhver der fremsætter begæring herom. Udelukket for optagelse er bl.a. personer, der er medlem af en af DKK ikke anerkendt kynologisk forening, med videresalg for øje opkøber hunde, opdrætter eller sælger hunde der ikke er stambogsført i DKK, modarbejder specialklubben eller DKK's interesser.

DKK's formand og administrerende direktør er kontingent fri medlemmer, dog uden stemmeret. De kan på klubbens generalforsamling og øvrige arrangementer lade sig repræsentere ved stedfortrædere fra DKK's bestyrelse.

§5

Kontingentet fastsættes for et år ad gangen på generalforsamlingen ved simpelt stemmeflertal.

Sidste rettidige betaling er 15.1.

Stemmeberettigede og valgbare i alle klubbens anliggender er samtlige medlemmer, der ikke er i kontingentrestance ved afstemningen/valgets afholdelse.

§6

Udmeldelse kan ske til udgangen af et kalenderår og må foregå skriftligt til klubbens kasserer senest 1.12.

§7

Bestyrelsen består af 5 medlemmer. Der vælges endvidere 2 suppleanter. Alle skal være medlem af DKK.

§8

På den ordinære generalforsamling vælges bestyrelsen med almindelig stemmeflertal, således at de personer med de fem højeste stemmetal indgår i bestyrelsen, og de to næstfølgende indtræder som 1. og 2. suppleant efter stemmetal.

Bestyrelsesmedlemmerne sidder for 2 år af gangen, med valg af henholdsvis 2 og 3 hvert andet år, suppleanterne sidder for 1 år af gangen. Genvalg er tilladt.

§9

Bestyrelsen konstituerer sig på første møde efter generalforsamlingen med formand, næstformand, kasserer, sekretær og redaktør.

§10

Bestyrelsens opgave er at varetage medlemmernes og racens interesser.

Bestyrelsen kan til enhver tid nedsætte underudvalg, som er ansvarlige overfor bestyrelsen.

Bestyrelsen skal føre en forhandlingsprotokol over sit arbejde og denne skal underskrives af de deltagende medlemmer.

Referat af bestyrelsesmøder skal offentliggøres i klubbens blad.

§11

På den ordinære generalforsamling vælges to revisorer for to år af gangen samt to revisorsuppleanter.

Revisorerne har pligt til mindst en gang årligt at revidere klubbens regnskab og inventarbeholdning, og forelægge det reviderede regnskab på generalforsamlingen.

Revisorerne må foretage uanmeldt revision. Regnskabet følger kalenderåret.

§12

Klubbens repræsentanter i DKK's repræsentantskab vælges af bestyrelsen på første møde efter den ordinære generalforsamling.

§13

Ordinær generalforsamling med dagsorden som nedemfor anført afholdes én gang årligt i april kvartal skiftevis øst/vest for Storebælt.

Skriftlig indkaldelse til generalforsamlingen skal være medlemmerne i hænde senest 8 uger før afholdelsen. Indkaldelsen skal indeholde oplysning om tid og sted for generalforsamlingens afholdelse. Forslag, der ønskes behandlet på den ordinære generalforsamling, skal være bestyrelsen i hænde senest 6 uger før generalforsamlingen afholdes. Bestyrelsen skal offentliggøre de indkomne forslag og regnskabet skriftligt (normalt i/mød klubbladet) inden generalforsamlingen.

Der må stemmes ved fuldmagt. Også ændringsforslag kan fremsættes ved fuldmagt.

1. Valg af dirigent.
2. Valg af referent og 2 stemmetællere.
3. Bestyrelsens årsberetning forelægges til godkendelse.
4. Revideret regnskab forelægges til godkendelse og meddelelse af ansvarsfrihed.
5. Kontingent for næste år fastsættes.
6. Behandling af indkomne forslag fra bestyrelse og medlemmer.
7. Bekendtgørelse af valg til bestyrelse, suppleanter og revisorer.
8. Eventuelt.

§14

Ekstraordinær generalforsamling finder sted, når bestyrelsen finder det nødvendigt, eller når 50% af medlemmerne indgiver skriftlig begæring herom, med angivelse af de spørgsmål der ønskes behandlet.

Andre spørgsmål kan ikke behandles.

Ekstraordinær generalforsamling med angivelse af dagsorden indkaldes senest fire uger efter begæringens modtagelse med mindst tre ugers varsel.

§15

Forslag, som indebærer ændringer i klubbens love, skal først have tilslutning på en generalforsamling med 2/3 flertal af de afgivne stemmer. Hvis dette flertal opnås, sendes forslaget til urafstemning. Kun hvis forslaget også ved urafstemningen opnår 2/3 flertal af de afgivne stemmer, er det vedtaget.

Urafstemningen iværksættes umiddelbart efter generalforsamlingen, således at afstemningsresultatet kan foreligge for bestyrelsen senest 4 uger efter generalforsamlingen. Bestyrelsen skal fremsende de vedtagne lovændringer til DKK til endelig vedtagelse, hvorefter de træder i kraft fra den førstkomende 1. januar.

§16

Klubben ophæves når forslag herom er vedtaget på en generalforsamling med mindst 2/3 flertal af de afgivne stemmer samt 2/3 flertal af de afgivne stemmer ved en urafstemning.

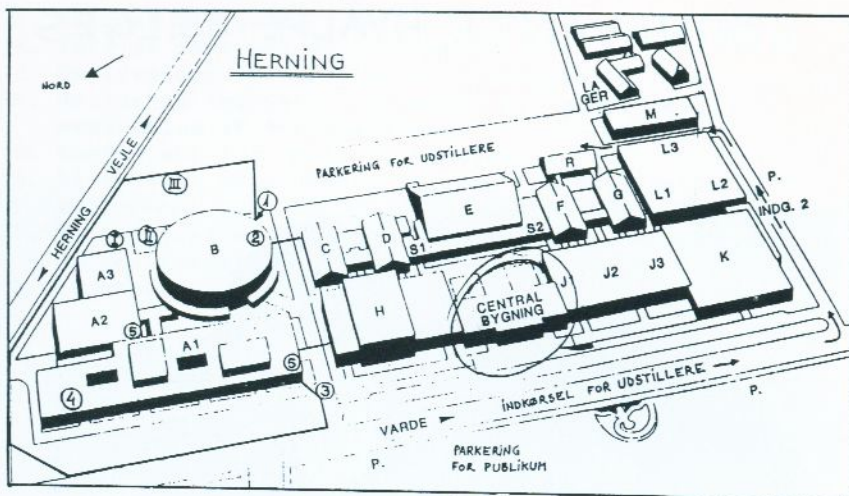
§17

Den generalforsamling ved hvilken beslutning om klubbens ophævelse træffes, træffer beslutning om, til hvilket formål klubbens aktiver skal anvendes.

BØRNEVANTE HVALPE SÆLGES!

V. LONE OG ERIK FRITZBØGER

Det er i klubbens indlysende interesse, at så mange som muligt møder op på generalforsamlingen.
 Kan man imidlertid ikke møde selv, er det iflg. § 13 i lovene muligt at give sin mening til kende ved en FULDMAGT. - Det er en betingelse, at hverken den, som udsteder fuldmagten, eller den, som udøver den, er i kontingentrestance på dagen for generalforsamlingen.

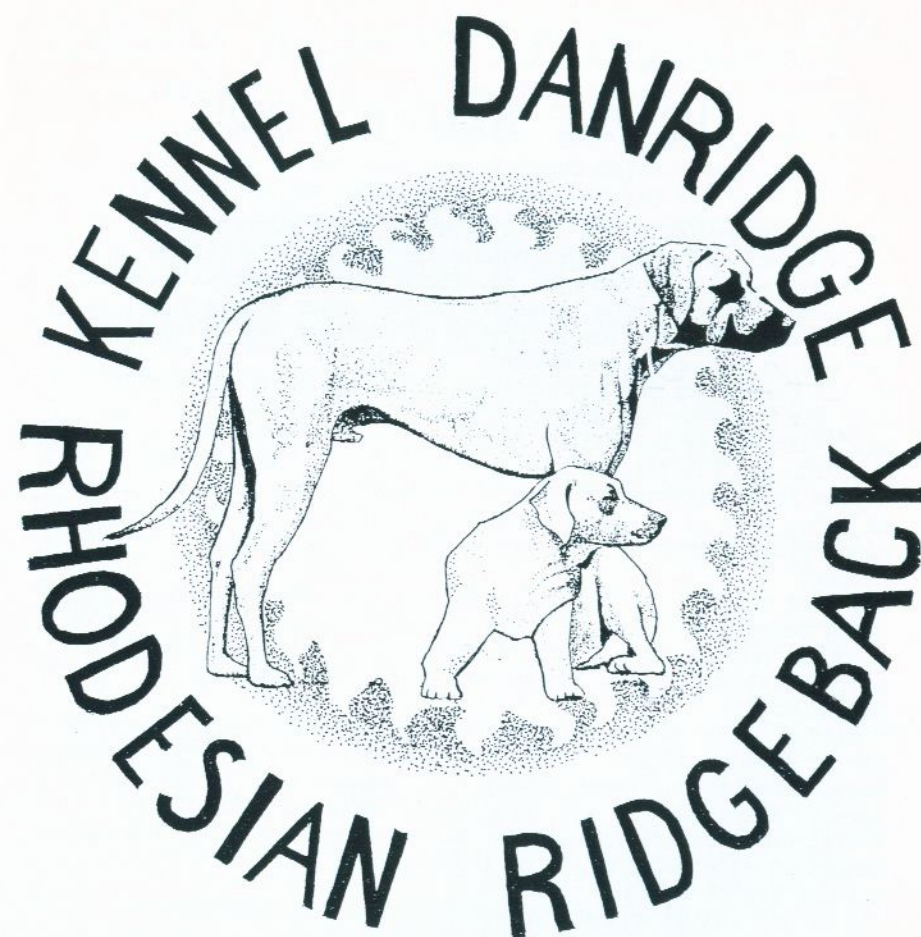
Fuldmagt

Undertegnede giver hermed

.....
 min fuldmagt til at stemme på mine vegne på generalforsamlingen d. 29. april 1988 30/4 89

.....
 (underskrift).

Det er en forudsætning, at hverken udstederen eller udøveren af fuldmagten er i kontingentrestance på dagen for generalforsamlingen.

•K.G. RAHBK • REF SHALEVEJ 6 • 1407 KBH K •

"fuglene flyver i flok, når de er mange nok"

Man kan som medlem af en lille klub let blive misundelig på de hundevenner, der valgte gravhund eller retriever og dermed alt, hvad den store klub kan byde på: flere tilmeldinger til udstillingerne, landsdækkende kres-arbejde, et meget større blad, økonomiske muligheder for at trække på professionel assistance i den ene og den anden henseende.

Men så bortvejrer man misundelsen ved at tænke på den pionérånd, der besjæler os, som samles om en sjælden race, og luner sig i den stolte bevidsthed om at tilhøre en tapper lille skare. Man slår sig til tåls med, at enhver klubvirksomhed i omfang og styrke er en direkte funktion af medlemstallet. Og at vi derfor må nøjes med, at ca så få personer, som kan tælles på en enkelt hånds fingre, trækker hele læsset og passer de løbende forretninger.

Jeg tror nu, at vi i den lille RRK med stor fordel kunne udbygge og befæste den struktur, som er karakteristisk for de større klubber, men som hos os kun findes som mere eller mindre halvhjertet tilløb; lad os for nemheds skyld kalde den for NØGLEBUNDTET.

I midten sidder bestyrelsen med præcis den kompetence, som fremgår af lovene, og som alle bestyrelser har: den fremstår af generalforsamlingen, fører dennes beslutninger ud i livet og er iøvrigt ansvarlig for alt, hvad der foregår indenfor klubben indtil næste generalforsamling. Bestyrelsen er RINGEN, der holder sammen på alle NØGLERNE, - så ingen af dem forvilder sig og forsvinder fra de andre.

Når vi vil ind ad en dør, spørger vi: "Hvor er nøglerne?" - ikke: "Hvor er ringen?", og dernæst udsøger vi os den nøgle, der lukker døren op. Klubbens nøgler til alt det, vi gerne vil have adgang til, bør være dens faste udvalg.

Vi har i dag et HD-udvalg og et kutyme-udvalg. Det er specialnøgler, som sjældent bruges. Så taler vi i bestyrelsen om "udstillingsudvalget", men det er såmænd bare halvdelen af bestyrelsen, der har påtaget sig udstillingerne oveni deres øvrige bestyrelsesfunktioner.

Nu får vi i løbet af foråret et avlsvejledningsudvalg. Uden at foregribe den kommende opdrætterkonferences vedtagelser må man fornuftigvis gå ud fra, at der vil blive stillet to krav til dets sammensætning: 1) bestyrelsen skal være repræsenteret og

2) det skal bestå af personer med særlig ekspertise, her: forstand på avl og opdræt. Dette er den klassiske eller ideelle udvalgsstruktur i enhver forening: mindst ét bestyrelsesmedlem og ellers medlemmer ude fra med særlige kundskaber og interesse.

Jeg mener, vi bør gå videre ad den vej. Bestyrelsen skal aflastes, for dens egen, - men især for klubbens skyld. Det egentlige bestyrelsesarbejde bør væsentligt indskrænke sig til koordinati-on indadtil og repræsentation udadtil, - dets tungeste byrde bør være ansvars: dommertelt, skrivemaskine og telefonrørret kan andre meget vel hjælpe med til at løfte.

Hvilke andre faste udvalg, bemandet med aktive medlemmer udefra, kunne man da forestille sig? Ihvertfald to.

Det ene et rigtigt udstillingsudvalg, gerne så stort, at dets sammensætning havde geografisk spredning. Arbejdsfunktionerne er praktiske: rejse telt, mærke ringen af, bogføre udstillingsresultater, - sociale: tage pænt mod dommeren, - og udstillerne, især de nye! - og administrative: planlægge kommende udstillinger, i reglen sammen med andre specialklubber.

Det andet udvalg skulle efter den gamle redaktørs mening være et redaktionsudvalg. Redaktionsarbejdet er tidskrævende, når én skal gøre det hele, og meget mangfoldigt. Selvfølgelig skal vi stadig have en redaktør, og efter lovenes § 9 skal det være det obligatoriske bestyrelsesmedlem i udvalget, der bærer den fornemme titel. Men lad os bygge en rigtig redaktion op om ham eller hende.

En god idé var det nok, om de andre udvalg fik deres faste sektion i bladet ("Nyt fra avlsvejledningsudvalget", "Udstillingsresultater", "Kommende udstillinger"). Selve bestyrelsen (fx ved sekretæren) skulle bidrage med det stof, jeg har samlet under rubrikken "I Klubben". Og disse "officielle" bidragydere skulle så levere færdige, tryklare manuskripter til hvert blad under nøje iagttagelse af bladets dead-line (som vel hedder sådan, fordi overskridelse medfører fortabelse af ære, liv og gods -?!). Det ville give det egentlige redaktionsudvalg med redaktøren i spidsen, eller hellere i midten, åndeligt overskud til at sørge for det sjove og det pæne: spændende læsestof (som skal findes, saks, ofte oversættes og sættes), fikse overskrifter, billeder etc.

Vi har før averteret efter flere flittige hænder i bestyrelsesarbejdet. Men nok lidt for generelt, ud i den blå luft, og derfor også uden særlig succes. Det kunne jo være det hjælp, hvis vi DRØFTEDE HELE PROBLEMTILLINGEN GRUNDIGT IGENNEM PÅ GENERALFORSAMLINGEN I HERNING: OVERVEJEDE ANTALLET OG ARTEN AF UDVALG OG ANALYSEREDE DERES FUNKTIONER I DETALJER!

Så ville en og anden, og helst flere, måske finde ud af, at det såmænd ikke var så uoverkommeligt at påtage sig ét bestemt, velafgrænset, konkret arbejdsområde, i bestyrelsen eller udenfor, uden risiko for at blive involveret i mere end man på forhånd havde sagt ja

til.

Det er ihvertfald helt sikkert, at klubben ville trives med det!

For at sikre, at denne drøftelse kan komme til at foregå inden bestyrelsesvalget (og ikke bliver udskudt til "Eventuelt"), foresætter jeg følgende "dagsordensforslag":

FORSLAG: Generalforsamlingen pålægger den nye bestyrelse

- 1) generelt at tage stadige initiativer til at inddrage medlemmer udenfor bestyrelsen i arbejdet
- 2) specielt at etablere et fast udstillingsudvalg og et fast redaktionsudvalg. Bestyrelsen skal være repræsenteret i disse udvalg (der til enhver tid er ansvarlige overfor bestyrelsen), men den skal iøvrigt bestræbe sig for at bemande dem med interesserede udefra i videst mulige omfang.

Jørgen Lorenzen

-hvis de også bare kunne være med til at trække læsset i klubben!

NYE CHAMPIONS!

Bitte-Nus Fubi Fasiri, opdrættet af Vibeke Olsen og ejet af Laila Haukedal, fik både i pose og sæk i Fredericia 6.11.: BIR 3, Årets BIM, - og cert. nr. 3 til DKCH.

HJERTE
LIG
TIL LYKKE
TIL BEGGE!

På udstillingen i Hillerød 16. 10.88 fik Torhusets Peacock Pachena, opdrættet af Lone Lorenzen og ejet af Nanna L. sit tredje certifikat og blev dermed DKCH.

I RINGEN

UDSTILLINGSPLAN FOR 1989

19/3 Odense (Marienlyst) RRK
Rigmor Ullstad (Norge)

9/4 (16/3) Roskilde RRK

30/4 (25/3) Herning DKK
~~Lena Stålhandske~~ (!) (Sv.)
+ GENERALFORSAMLING!

Wendy Stafyer AUS!
21/5 (15/4) Fr.værk RRK

16/6 (7/5, moderation v
tilm. inden 1/4!) Kbh,
Bella-Centret, Verdens-
udstilling DKK

Bertil Sted-Gren (Sv)
RRK inviterer udstillere
o.a. interesserede til
middag a kr. 60,-, som
forudbetales til Lone
Fritzbøger ~~senest 7/5~~
senest 7/5.

23/7 RR-dagen, Korsør Lyst-
skov

6/8 Århus (Stadion) RRK

12-13/8 Otterup DKK

sep. Silkeborg RRK

16-17/9 Hillerød DKK

4-5/11 Herning DKK

T I L M E L D I N G

Anmeldelsesfristerne SKAL
overholdes! DKK accepte-
rer IKKE tilmeldinger ef-
ter fristens udløb, og
vi kan pga samarbejdet m.
andre specialklubber hel-
ler ikke gøre det.

DKK:
Tilmeldinger til DKKs
udstillinger skal udfyld-
es på DKKs EGNE BLANKET-
TER (som ikke er identi-
ske med vores!) og sammen
med gebyret SENDES TIL
DKK. Husk at giro kan
tage op til 5 dage.

RRK:
Tilmeldinger og gebyrer
til RRKs udstillinger
sendes til klubbens kas-
serer:

Lone Fritzbøger
Stratfordvej 13
2300 København S
- Klubbens gironummer er
7 36 04 44 (+ kass. adr.)

G E B Y R E R

Alm. gebyr.....kr. 180,-
Hvalpe-kr. 100,-
Senior-kr. 120,-
Veteran-kr. 120,-
Parklasse-kr. 50,-
Udenfor bed.kr. 100,-

PRÆMIERINGER

6/11: FREDERICIA
Dommer: Sven Eklöf (S)

Championklasse hanner:
Artus-Lionclaw, E: P. og
A. Schrattenholz: 1 pr
2 v CK CACIB BIR 2

Bitte-Nus Dogo Kubwa, E:
J. Mietkiewicz: 1 pr 1 v
CK BIR 1

Unghundeklasse hanner:
Torhusets Steed Jubas,
E: H. Neupert 2 pr

Bitte-Nus Gonzo Kitoto,
E: Caspersen & Hanghøj:
1 pr 1 v SL CERT CK

Umzingeli Amadeus Akki:
E: Anne Müller: 2 pr

Åben klasse hanner:
Torhusets Steed Ruby, E:
Bruno Larsen: ej mødt

Seniorklasse hanner:
Artus-Lionclaw, E: P. og
A. Schrattenholz: 1 pr
1 v CK

Championklasse tæver:
Torhusets Fairfax Janet,
E: E. Thygesen: 1 pr 1 v
CK

Samanthas Show Stoper, E:
M. Børjesen: 1 pr 2 v CK

Juniorklasse tæver:
Tarisai, E: L. Lorenzen
1 pr 3 JKK

Kijasaman Azuri, E: A.
Røjkjær: 1 pr 1 JKK SLJ
1 UKK SL 2 v CK BIR 4

Torhusets Peacock Pene-
lope: E: P. Sørensen:
1 pr 2 JKK SLJ 2 UKK SL
3 v

Unghundeklasse tæver:
Chipo, E: P. og A. S
Schrattenholz: 1 pr 4
UKK

Torhusets Peacock Pan-
dora, E: P. Sørensen:
ej mødt

Torhusets Fairfax Julia:
E: S. Holdgaard: 1 pr
3 UKK SL 4 v

Åben klasse tæver:
Bitte-Nus Fubi Fasiri,
E: Laila Haukedal: 1 pr
1 v CERT CK CACIB BIR 3

ÅRETS RIDGEBACK 1988

1.

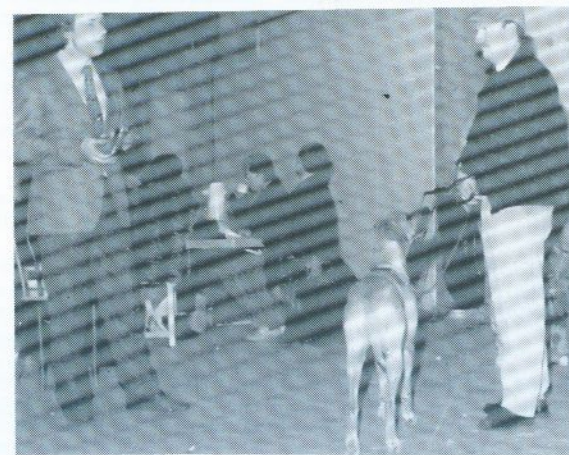
2.

3.

4.

5.

På det løbsblad, der måtte gøre det ud for decembernummeret af bladet, var der jo desværre kun plads til tallenes tale om 1988-sæsonens afslutning i Fredericia. Her nogle billeder til supplement og erindring.

(1) BIR 1 og Årets Ridgeback 1988: Bitte-Nus Dogo Kubwa, BIR 2: Artus-Lionclaw og BIR 3: Bitte-Nus Fubi Fasiri. - (2) Allan Schrattenholz overrækker Laila Haukedal præsien for Bedst i Modsat Køn samt Bedste Ungtæve. - (3) René Caspersen med Butler: Bedste Unghan. - (4) Jadwiga Mietkiewicz med Kubwa, som også blev Bedste Danskoprættede Ridgeback. - (5) Allan S. Lykønsker Mogens Børjesen med Azuri: BIR 4 og Bedste Junior.

BEREGNINGEN AF POINTS I KONKURRENCEN OM

ÅRETS RIDGEBACK

(gældende fra og med første udstilling i 1989)

	1	2	3	4
BIR	20	15	10	5
BIG+BIK NAT ≤ 9	10	7,5	5	2,5
BIG+BIK NAT > 9	15	12,5	10	7,5
BIG+BIK INT	30	25	20	15
BIS NAT ≤ 9	20	15	10	5
BIS NAT > 9	30	25	20	15
BIS INT	60	50	40	30

NB! På udstillinger, hvor der IKKE er gruppekurrencer, beregnes points for BIS efter den for den pågældende udstilling gældende BIG-skala.

NB! Det endelige point-tal ved årets slutning beregnes som summen af de 4 bedste resultater.
Man kan naturligvis deltage i både færre og flere end 4 udstillinger, men det er altså højst 4 resultater, der bliver lagt sammen til sidst.

I KLUBBEN

KORRESPONDANCE

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Til:

DKK samarbejdende specialklubber

...

I de senere år har forskellige specialklubber udtrykt interesse for at kunne bruge karaktertesten til en mere systematisk vurdering af hundene fra de pågældende racer. Med henblik på sådanne særligt interesserede specialklubber har DKKs karaktertestudvalg udarbejdet følgende procedure, som naturligvis er godkendt af DKKs bestyrelse:

Specialklubben udarbejder - gerne i samråd med karaktertestudvalget - på basis af karaktertestskemaet en idealkurve, naturligvis under skyldigt hensyn til de oplysninger, der i racens standard måtte findes om karakter og temperament hos vedkommende race. (Se vedlagte skema).

Specialklubben kan endvidere på skemaet markere visse felter, der modsvarer absolut uønsket adfærd.

Det færdige forslag sendes derefter til udtalelse/accept i karaktertestudvalget. Når skemaet har en form, som udvalget kan stå inde for, vil det blive sendt til DKKs bestyrelse for endelig godkendelse.

Denne procedure vil - sammen med en række testarrangementer i de aktuelle specialklubbers eget regi - gøre det muligt for interesserede specialklubber efterhånden at samle en væsentlig viden om deres respektive racer. Vi vil forhåbentlig undgå, at specialklubber begynder at betjene sig af mere eller mindre hjemmelavede testforanstaltninger, hvilket ville være uhensigtsmæssigt. Gennem den nu fastlagte procedure vil den spirende interesse for testning af hunde kunne stimuleres ved hjælp af DKKs egen test, og testning og beskrivelse vil efterhånden kunne foregå efter ensartede retningslinier i en lang række specialklubber.

Med venlig hilsen
DKKs Karaktertestudvalg

Aage Christensen
Aage Christensen

En tænkt kurve uden tilsigtet forbindelse med nogen race

Graduering i karaktertest-skema

1	2	3	4	5
Kontaktvillighed				
Afhviser aggressivt kontakt fra venligt menneske	Undrager sig kontakt fra venligt menneske	Accepterer kontakt fra venligt menneske	Tager kontakt med passivt menneske når anledning findes eks. når fører tager kontakt	Påtrængende kontaktvillig uden anledning
Legelyst				
Uvillig til at lege	Svær at få til at lege	Mindre engageret	Let at få til at lege. Aktiv	For intensiv. Svær at få til at afbryde
Jagtlust (Byttefangst)				
Viser ingen interesse	Interesseret men løber kun lidt efter	Starter usikkert, men når alligevel frem til byttet	Starter og gennemfører målbevidst. Bytteinteresse	Starter og gennemfører målbevidst. Byttefangst
Interesse for floklederen				
Kan ikke bringes til at søge efter føreren eller opgive hurtigt	Viser interesse. Kan ikke søge og fuldføre uden hjælp	Lyst til at søge. Fuldfører usikkert - dog uden hjælp	Lyst til at søge. Fuldfører målbevidst	Blokeres af lysten til at finde føreren. Evner ikke at være rationel
Dominans/underdanighed				
Stor underdanighed. Vil forlade pladsen. Flugt	Nogen underdanighed. Gentagne flugttendenser. Henter støtte hos føreren	Passende adfærd. Lav aggressivitet. Intet engagement	Klar aggressivitet. Ingen eller kun lidt underdanighed.	Stor aggressivitet, udfordrer, går lige frem.
Forsvar				
Vil forlade pladsen	Bliver på pladsen. Lavt eller intet engagement. Evt. flugtforsøg	Optager forsvar, men skifter mellem afværgen og passivitet. Evt. flugttendenser	Forsvarer effektivt. Besvarer truslen	Forsvarer, men rigelig voldsomt
Konfliktfærdigheder				
Gentagne forkerte handlinger i forhold til oplevelsen (oversprings-handlinger)	Impulsiv styrkeanvendelse. Kompenserer og bortforklarer problemet. Skifter mellem forskellig adfærd	Rigtige handlinger, men gentagne indslag af ritualiserede løsninger. Ualkor i styrkeanvendelse	Rigtige handlinger. Enkelte ritualiserede løsninger. Lidt usikker i styrkeanvendelse	Korrekte handlinger. Ingen usikkerhed i styrkeanvendelse
Afreaktionfærdigheder				
Opfører ubehageligt erindringsbilleder, hvilket medfører psykisk udmatelse eller udløser flugt	Afreakterer langsomt. Aktiviteten synker efter hver situation, eller gentagne flugtforsøg udløses	Vanskeligheder med at afreaktere enkelte situationer. Bliver stresset eller aktiviteten synker	Har ikke helt let ved at afreaktere. Eller har evt. vanskeligheder med enkelte situationer	Afreakterer opmærksomt og positivt.

Ovenstående er ikke nogen fyldstøgende redegørelse for mulige adfærdsmønstre, men alene en skitse over nogle typiske reaktioner. Der vil ofte kunne iagttages adfærd, som ikke er indeholdt i definitionerne.

Hundens navn:		
Race:	Køn:	Ålder:
Hundens ejer:		

Anlæg	Forklaring:	Graduering:				
		1	2	3	4	5

Kontaktvillighed	Evnen til at tage kontakt med mennesker					
Legelyst	Evnen til at engagere sig og samarbejde i leg					

Jagtlust (byttefangst)	Lysten til at jage og fange et flygtende bytte					
Interesse for floklederen	Lysten og evnen til at genfinde et forsvundet flokmedlem					

Dominans/underdanighed	Hundens evne til at besvare en udfordring med dominerende adfærd					
Forsvar	Hundens evne til at besvare en udfordring					

Konflikter (nervesystem)	Evnen til rigtig handling i forhold til oplevelsen					
Afreaktion (nervesystem)	Evnen til at koble af for at kunne begynde på løsningen af ny situationer					

Dato / 198

Underskrift

Ridgeback-erfaringer med mentaltesten kan man læse om i "Magnus' mentaltest", 86/2.